

[Aksel Larsen.]

nerne, saa de bliver betydeligt lavere end under Krigen, er Fremstød, der kan virke stik mod deres Hensigt.“

Man maa ikke komme og forlange, at vi skal tro paa Historien om, at det er de onde borgelige Partier — bevares, deres Ondskab betvivler jeg ikke —, der er Skyld i, at Forsyningsministeren nu eksporterer Madvarer i større Stil end før eller i hvert Fald unddrager de mange Forbrugere Madvarer i større Stil, end det skete i Fjor, da den socialdemokratiske Presse manende sagde til Venstregeringen, at „den Slags Eksport skal i unklade“.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har talt om, at der skal kunne blive en Fedtstofration, naar Kontrakten om Salget af vort Svinefedt til Udlandet er udløbet. Ogsaa jeg skal slutte mig til dette Ønske, men jeg beder til Gengæld det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen slutte sig til mit Ønske om, at man uden at afvente dette Tidspunkt giver lidt større Fedtstoffordelinger, f. Eks. af Margarine, naar man nu ikke kan give den af Smør. Der er mange, der absolut maa have det. Jeg har saaledes her en Henvendelse fra nogle Roearbejdere paa Lolland, som siger, at de i denne Tid maa arbejde i Roerne med hele Familien fra Morgen tidlig til Aften sent. De er nødt til at have tør Mad, det er ikke muligt at lave varm Mad derude i Roemarkerne, og hvordan skal de klare sig med deres Ration af Fedtstoffer? Her er virkelig et Tilfælde, hvor Handelsministeren kunde gøre noget. Jeg mener, at han i hvert Fald kunde give en saadan Kategori af Arbejdere en ekstra Tildeling.

Saa er der Pristallet og Priserne. Ja, Priserne stiger, men Pristallet stiger ikke. Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen er meget forarget over, at der skal have været en Unøjagtighed i en Artikel i „Land og Folk“. Han udtalte sig i den Anledning, som om han troede, at det er Forretningsudvalget i Danmarks kommunistiske Parti, der personligt kollektivt sidder og skriver alle Artikler i „Land og Folk“. Saaledes er det nu ikke. Det kan ogsaa godt være, at Artiklen har været unøjagtig, men der var ingen Grund til derfor at skrue sig saa højt op, som det ærede Medlem gjorde. Han skulde hellere interessere sig for at støtte vort Krav om, at Prisstigningerne standses, og om et ærligt Pristal. Det har vi oven i Købet stillet Forslag om her, men det gik Regeringen og „Social-Demokraten“ imod, ikke med Henviisning til, at de borgerlige Partier ønskede et forfalsket Pristal, men tværtimod med den Begrundelse, som stod

i „Social-Demokraten“s Lederartikel Dagen efter, at Talen om et ærligt Pristal var en Floskel. Jeg anser det ikke for en Floskel. Jeg maa have Lov til at minde om, at Kravet om et ærligt Pristal er rejst paa Smedeforbundets Kongres i Fjor, som siger følgende:

„Den i vore Overenskomster indsatte Pristalsregulering har imidlertid ikke indfriet de Forventninger, som vi stillede til den, og selv om vi ikke vil paastaa, at Pristallet er falsk, kan vi ikke komme bort fra, at det er beregnet paa et Grundlag, som langtfra er retfærdigt over for Lønarbejderne.“

Arbejdsmandsforbundets Kongres, hvor der var 800 Deltagere, og hvor Statsministeren var til Stede, vedtog aldeles enstemmig en Udtalelse, der siger, at man skal „sammen med De samvirkende Fagforbund sætte alt ind paa, at der udregnes og anerkendes et ærligt Pristal, der i Mod sætning til det nuværende modsvarer de virkelige Leveomkostninger“.

Men naar vi her i Folketinget fremfører dette Krav, faar vi at vide af den socialdemokratiske Presse, at det er en Floskel, som vi hellere skulde gaa hjem med. Pristallet er ikke noget, som er afhængigt af Rigsdagens Naade og Forgødtbefindende, endnu ikke da. Det er noget, som udregnes af Statistisk Departement efter Retningslinier, Departementet faar af Ministeren. Saa lad ham give dem nogle andre Retningslinier, saa vi faar et ærligt Pristal og man ikke skal skyde sig ind under, at det er noget, man ikke kan faa gennemført, selv om man har den bedste Vilje dertil.

Endelig Forfatningskommissionen. Saa længe vi havde en Statsminister, der hed Knud Kristensen, angreb vi ham, og med Rette, fordi han ikke var til at drive til at sammenkalde Forfatningskommissionen. I to Aar naaede man kun til at have en 3—4 Møder og til at nedsætte et Underudvalg, som aldrig blev indkaldt. Nu har vi et halvt Aar haft en delvis ny Forfatningskommission med den højtærede Statsminister som Formand. Den har holdt 1 Møde og nedsat 2 Underudvalg, der skal behandle de samme Emner som det foregaaende ene Underudvalg, og end ikke disse Underudvalg er sammenkaldt. Der maa ikke ske noget til Trods for, at det nu er tre Aar siden, at Statsministeren modtog Ungdommens Fakkeltog og lovede, at nu skulde Danmarks Ungdom faa Valgret som Belønning for sin Optræden i Kampen mod Tyskerne. Til næste Aar, i 1949, skal der gives meget store Bevillinger, maaske Millioner, for at